

РЕШЕНИЕ

№ 8706

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **13180** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)¹ във връзка с чл. 26, ал. 7 от Закона за пътищата (ЗП) и чл. 6 от Наредбата за специално ползване на пътищата (НСПП).

Образувано е по жалба на Сдружение „Автомобилна федерация на България“ (АФБ), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], ет. 3, офис 3, подадена чрез адв. П. Г., срещу „изричен писмен отказ“ на директора на Областно пътно управление – С. (ОПУ – С.) при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), обективиран в писмо рег. № 49-00-5/06.11.2025 г., с което е отказано: (1) съгласуване на проект за временна организация и безопасност на движението (ВОБД), (2) издаване на заповед за въвеждане на ВОБД и (3) издаване на решение/разрешение за специално ползване на пътя чрез временно ползване на части от пътя, във връзка с провеждане на автомобилно състезание „Рали Пампорово 2025“.

Жалбоподателят - Сдружение „Автомобилна федерация на България“, излага доводи за незаконосъобразност на отказа на всички основания по чл. 146 АПК.

Твърди, че на 30.10.2025 г. до директора на Областно пътно управление – С. са подадени надлежни искания, като към тях са били приложени всички изискуеми документи и са били заплатени дължимите такси. Поддържа, че в рамките на административната процедура е налице становище на сектор „Пътна полиция“ при Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР) – С., в което са поставени конкретни условия за провеждане на състезанието, без да е изразено несъгласие с неговото осъществяване. Според жалбоподателя административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 26, ал. 1 АПК, а е бил длъжен да съобрази това становище като задължителен елемент от процедурата по чл. 25 от Наредбата за

специално ползване на пътищата (НСПП). Счита, че при наличие на положително становище от компетентния орган по безопасност на движението директорът на ОПУ – С. е следвало да издаде исканото разрешение или най-малкото да изложи конкретни мотиви защо въпреки това счита, че безопасността не може да бъде гарантирана.

Твърди, че органът неправилно се е позовал на писмо от Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С., като сочи, че съдържанието на това писмо не представлява отрицателно становище, а покана за провеждане на среща и координация, като впоследствие е сключен договор за осигуряване на съответните дейности, който не е съобразен при постановяване на отказа. Твърди също, че не е отчетено и наличието на договор между Областна дирекция на МВР – С. и [община] за осигуряване на охрана и контрол при провеждане на мероприятиято, което според него допълнително гарантира безопасността на движението и реда. Излага, че административният орган е формирал изводите си въз основа на общи съображения за настъпил зимен сезон, възможно опесъчаване и неблагоприятни атмосферни условия, без да са представени конкретни доказателства относно състоянието на пътната настилка към релевантния момент, без експертно становище относно реалното наличие на опасности и без данни за конкретна метеорологична прогноза. Според жалбоподателя в оспорения акт липсва изрично посочване на правното основание за неговото издаване, което представлява нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Прави искане оспореният отказ да бъде отменен. Жалбоподателят се представлява от К. С. – председател на Сдружението.

Ответникът – директорът на Областно пътно управление – С. при Агенция „Пътна инфраструктура“, оспорва жалбата като неоснователна. В депозирано по делото писмено становище, поддържа, че оспореният отказ е издаден от материално и териториално компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по Закона за пътищата и подзаконовата нормативна уредба по прилагането му. Излага, че разрешението за специално ползване на пътя не е административна услуга с обвързана компетентност, а акт, който се издава след извършване на преценка дали са налице всички законови предпоставки, включително гарантиране на безопасността на движението и защита на обществения интерес. Твърди, че в конкретния случай към датата на произнасяне е бил введен режим на зимно поддържане на територията на ОПУ – С., настъпил е зимен сезон, налице са били снеговалежи и третиране на настилките срещу заледяване, което води до наличие на разпиляна фракция по пътното платно и намалено сцепление. Според ответника тези обективни обстоятелства, съчетани с планинския характер на трасетата, стръмните наклони, завоите с малък радиус и ограничената видимост, създават повишен риск от тежки инциденти при провеждане на високоскоростно автомобилно състезание и не позволяват да се гарантира безопасността на участниците, зрителите и останалите граждани. Поддържа, че становището на органа по контрол на движението има съгласувателен характер и се отнася до организацията и охраната на мероприятиято, но не освобождава администрацията, управляваща пътя, от задължението самостоятелно да прецени дали при конкретните пътни и климатични условия специалното ползване е допустимо. Счита, че принципът на съразмерност не изисква разрешаване на мероприятие при повишен и трудно управляем риск, когато общественият интерес от опазване на живота и здравето на гражданите налага отказ.

Прави искане жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, след като обсъди твърденията, доводите и възраженията на страните и провери оспорения акт с оглед правомощията си по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.10.2025 г. АФБ е подало до директора на ОПУ – С. заявления за разглеждане и съгласуване на проект/схеми за ВОБД във връзка с автомобилно рали „Рали Пампорово 2025“, както и отделно искане за издаване на заповед за въвеждане и поддържане на ВОБД, като в заявленията са посочени конкретни участъци от републиканската пътна мрежа и дати на провеждане 08.11.2025 г. и 09.11.2025 г., както и че към исканията се прилагат проектни материали и придружителни документи по образец.

На 28.10.2025 г. е издадено становище на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – С., във връзка с проект и схеми за временна организация на движението за същото мероприятие, в което са изложени условия за провеждане на специални етапи при пълно затваряне на движението и отклоняването му по обходни маршрути и са дадени задължителни предписания относно организацията, сигнализацията, обезпечаването и недопускането на зрители и пешеходци в близост до трасето. В това становище изрично е посочено, че след издаване на разрешение за специално ползване на пътищата следва стопаните на пътя и общината да издадат заповеди за въвеждане на временната организация на движението, които да бъдат предоставени на сектор „Пътна полиция“ с оглед организиране на охрана на мероприятиято и участие на полицейски служители.

По преписката се съдържа кореспонденция, от която се установява, че във връзка с предстоящото мероприятие са постъпили писма от Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. (РД „ЛБЗН“ – С.), както и писмо от „Европейски център за транспортни политики“, адресирано до министри и до председателя на Управителния съвет на АПИ, в което се съдържат твърдения за съществуващи дефицити на инфраструктурата, непочистени кални и пясъчни наноси по асфалтовото покритие, липсващи или опасни ограничителни системи, както и становище, че провеждането на състезание в периода на активна подготовка за зимния сезон е несъвместимо с процедурите по поддържане и може да застраши общата пътна безопасност, като е изразено мнение за необходимост от независим одит/оценка на риска.

Налице е и писмо на АПИ, с което агенцията изразява притеснение относно провеждането на такова събитие в този период от годината и се съдържа заключение, че при тези климатични и теренни условия не може да се гарантира безопасността на участници, зрители, екипи и жители в района.

На 06.11.2025 г. директорът на ОПУ – С. е издал оспорения отказ с рег. № 49-00-5/06.11.2025 г., с който, след позоваване на горепосочената кореспонденция и на введен със заповед режим на зимно поддържане на територията на ОПУ – С., е отказано да се съгласува проектът за ВОБД, да се издаде заповед за ВОБД и да се издаде решение за специално ползване на пътя чрез временно ползване на части от пътя.

След постановяване на този отказ, по преписката е налице писмо от 07.11.2025 г. от председателя на АФБ, адресирано до ОПУ – С., в което се заявява, че във връзка с писмо рег. № 49-00-5/06.11.2025 г. АФБ е извършило съвместна проверка с лицензирани експерти по безопасност на трасетата и е констатирало, че отсечките са подходящи за автомобилен спорт към момента, като се иска процедурите по подадените изходящи номера да бъдат продължени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорване, срещу акт, който по съдържание представлява изричен отказ за издаване на искани административни актове и поради това има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът съобразява и обстоятелството, че към момента на постановяване на съдебния акт заявеният период за провеждане на мероприятиято е изтекъл, но това само по себе си не води до

недопустимост на жалбата, доколкото правният интерес се преценява към момента на сезиране на съда, а към момента на подаване на жалбата той е съществуващ.

Оспореният акт е издаден от директора на Областно пътно управление – С. при Агенция „Пътна инфраструктура“, като от данните по преписката се установява, че заявеното мероприятие засяга участъци от републиканската пътна мрежа II и III клас. Съгласно чл. 5, ал. 2, т. 3 НСПП произнасянето по искания за издаване (респ. отказ за издаване) на разрешение за специално ползване на републикански пътища II и III клас е възложено на директора на съответното ОПУ, при условията на предвидения в наредбата ред. Доколкото исканията за съгласуване на проект за ВОБД и за издаване на заповед за въвеждане на ВОБД са заявени като съпътстващи разрешението за специално ползване и касаят организацията на движението по републикански пътища в териториалния обхват на ОПУ – С., съдът приема, че отказът е постановен от материално и териториално компетентен орган.

Специалното ползване на пътищата е уредено в Закона за пътищата, като общият принцип е, че републиканските пътища са предназначени за обществено ползване и всяко отклонение от този режим чрез временно ограничаване на достъпа или чрез заемане на части от пътя за цели, различни от обичайното движение, е допустимо само при наличието на разрешение и при гарантиране на обществения интерес, включително безопасността на движението. Процедурният ред, видовете документи и условията за произнасяне са детайлизирани в Наредбата за специално ползване на пътищата.

Разрешението за специално ползване е актът, който легитимира временното изключване на части от републиканския път от общото му предназначение и поставя основните условия за допустимост на мероприятията от гледна точка на стопанина на пътя, докато проектът за временна организация и заповедта за въвеждането му са инструментите, чрез които при вече допуснато специално ползване се реализира конкретният режим на движение и се осигуряват мерките за сигнализация, ограничаване и контрол. Поради това, когато административният орган отказва едновременно и трите искания, той следва да изложи ясни мотиви дали отказът за съгласуване и за въвеждане на временната организация произтича единствено от отказа да се издаде разрешение за специално ползване, или се основава и на самостоятелни констатации относно несъответствия на представения проект, тъй като само при такава яснота може да се провери дали е извършена реална оценка по всяко от исканията и дали са отчетени предложените мерки за обезопасяване и контрол.

Именно в тази част съдът констатира съществени пороци, които правят отказа незаконосъобразен.

На първо място, отказът не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК във връзка с чл. 35 и чл. 36 АПК. В оспореното писмо са изложени общи съображения за зимен сезон, снеговалеж, опесъчаване и третиране срещу заледяване, наличие на разпиляна фракция и планински характер на терена, от които органът прави обобщен извод, че не може да се гарантира безопасността и поради това отказва съгласуване, заповед и разрешение, без да посочи конкретни фактически установявания за състоянието на конкретните участъци и без да формулира ясно правните основания и правната хипотеза, въз основа на които приема, че законовите предпоставки за издаване на исканите актове не са налице. При така изложени мотиви съдебният контрол е затруднен, тъй като не може да се провери по кои именно норми и въз основа на какви конкретни факти е направен изводът за невъзможност да се гарантира безопасността, което представлява порок по чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, органът не е изпълнил задължението си да изясни всички релевантни факти и да обсъди всички относими доказателства и възражения на заявителя. По преписката е налице

становище на сектор „Пътна полиция“, което не само е релевантно, но и съдържа конкретни мерки и условия за безопасност, включително за недопускане на зрители и пешеходци в близост до трасето и за организация при пълно затваряне и обходни маршрути. Оспореният отказ не съдържа обсъждане на това становище и не посочва защо дори при изпълнение на поставените условия безопасността не би могла да бъде гарантирана. Отказът не анализира и собствената логика, заложен в това становище, че при наличие на разрешение за специално ползване заповедите за въвеждане на временната организация следва да се издадат и предоставят за целите на охраната. Така органът е игнорирал релевантно доказателство и е постановил общ извод в разрез с изискването за пълнота на административното изясняване. При наличие на такова становище в преписката административният орган е бил длъжен да го анализира, да обсъди дали предписаните мерки и условия са годни да осигурят безопасно провеждане на мероприятията и ако счита, че не са, да изложи мотивиран отговор защо. Липсата на подобно обсъждане представлява нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК и е съществена, доколкото се отразява непосредствено върху крайния извод за невъзможност да се гарантира безопасността.

В рамките на служебното начало органът е бил длъжен да обсъди и релевантите от жалбоподателя документи и възражения относно обезпечаването на мероприятията от гледна точка на охрана и аварийна готовност. Жалбоподателят твърди, че писмото на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. не представлява отрицателно становище, а покана за координация, и сочи, че впоследствие е сключен договор относно осигуряването на съответните дейности, който не е съобразен при постановяване на отказа. Твърди се и наличие на договор между Областна дирекция на МВР – С. и [община] относно охраната и контрола на мероприятията. Съдът приема, че тези обстоятелства не могат автоматично да заместят оценката за експлоатационното състояние на пътя, но са относими към цялостната преценка за безопасност, тъй като въвеждат данни за предвидени организационни и контролни мерки, които адресират част от рисковете при провеждане на мероприятията от такъв характер. Поради това административният орган е бил длъжен да ги обсъди и да изложи мотиви защо, ако счита, че не са достатъчни, въпреки тях безопасността не може да бъде гарантирана. Оспореният отказ не съдържа подобно обсъждане, поради което е постановен при непълна фактическа основа и в нарушение на принципа на обосноваване.

На трето място, органът е обосновал решението си и с кореспонденция и „свидетелски“ по характер твърдения от трети лица и организации, включително твърдения за инфраструктурни дефицити, кални и пясъчни наноси, липсващи ограничителни системи и нужда от независим одит, както и с обща позиция за неподходящ период. Подобни сигнали са допустим повод за повишено внимание, но не могат да заместят фактическото установяване и конкретизация от компетентния орган. В административната дейност сигналите са основание за проверка, а не доказателство за наличието на конкретни опасности към релевантния момент. Липсата на данни за извършен оглед, протоколирана проверка или конкретни фактически констатации по конкретните участъци прави опората в тази кореспонденция недостатъчна, за да се достигне до категоричен отказ.

В отговор на възражението на ответника, че зимният сезон и режимът на зимно поддържане са обективни факти и не налагат събиране на допълнителни доказателства, съдът приема, че общият факт на сезонните особености и на въведения режим на поддържане не освобождава органа от задължението да извърши индивидуална преценка по конкретно искане за специално ползване, когато отказът се обосновава с конкретни технически фактори като разпиляна фракция, намалено сцепление, обработване на настилките и опасност за движение с високи скорости. При позоваване на такива обстоятелства органът е длъжен да посочи как ги е установил, за кои

конкретни участъци се отнасят и поради какви причини те са непреодолими чрез условия и мерки. В противен случай изводът за невъзможност да се гарантира безопасността остава на равнище предположение и обща вероятност и не отговаря на изискването за проверими мотиви. Неоснователно е възражението на ответника, че съдът не следва да „подменя преценката“ на органа. Съдът не извършва контрол по целесъобразност и не решава вместо администрацията дали ралито да се проведе. Съдът проверява дали органът е упражнил предоставената му преценка законосъобразно, тоест след пълно изясняване на фактите, обсъждане на релевантните доказателства и доводи и излагане на ясни и конкретни мотиви.

В допълнение следва да се посочи, че именно режимът на специалното ползване и на временната организация по своето предназначение съществуват, за да позволят въвеждане на специфични правила за движение и мерки за безопасност при извънредни обстоятелства. При спортно мероприятие от типа на рали състезание рискът е присъщ, а правният въпрос не е дали риск има, а дали рискът може да бъде управляван и снижен до приемливо ниво чрез нормативно предвидените инструменти – условия, ограничения, организационни мерки, сигнализация, контрол и координация с компетентните служби. В оспорения отказ липсва анализ защо тези инструменти са неприложими или недостатъчни в конкретния случай, както и защо по-лека намеса от пълен отказ не би защитила обществения интерес.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2 - 5 АПК и следва да бъде отменен.

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, но съдът следва да отчете и настъпилото в хода на съдебното производство обстоятелство, а именно, че заявеният период за провеждане на автомобилното състезание – 08.11.2025 г. и 09.11.2025 г. – е обективно изтекъл. С изтичането на този период предметът на административното искане е фактически изчерпан и към момента на постановяване на настоящото решение липсва реална възможност административният орган да издаде разрешение или съпътстващите го актове със задна дата.

Жалбоподателят не е претендирал разноски по делото, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на директора на Областно пътно управление – С. при Агенция „Пътна инфраструктура“, обективиран в писмо рег. № 49-00-5/06.11.2025 г., с което е отказано: (1) съгласуване на проект за временна организация и безопасност на движението (ВОБД), (2) издаване на заповед за въвеждане на ВОБД и (3) издаване на решение/разрешение за специално ползване на пътя чрез временно ползване на части от пътя, във връзка с провеждане на автомобилно състезание „Рали Пампорово 2025“.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: